

"If the facts don't fit the theory,
change the facts." - Albert Einstein

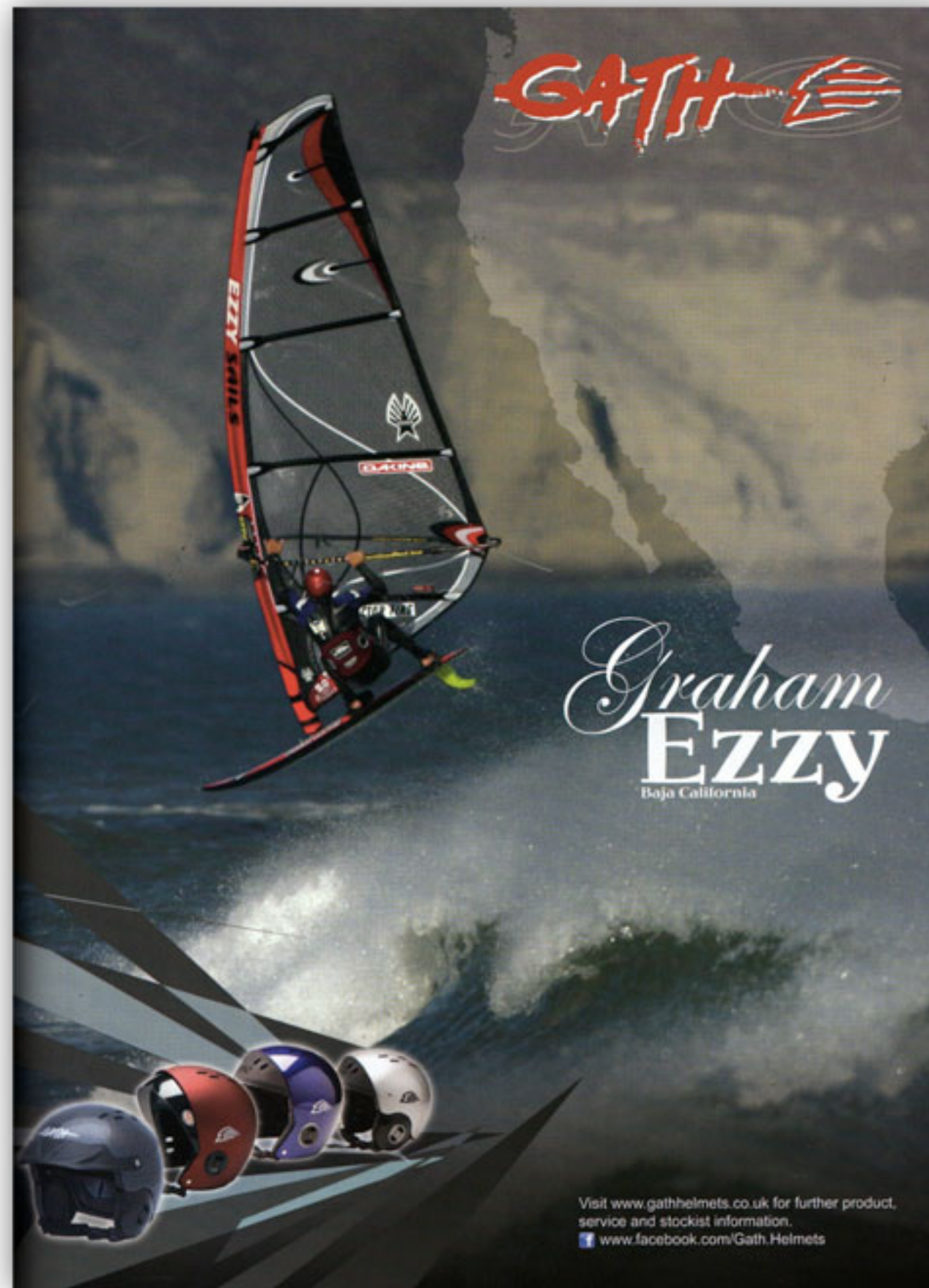


WWW.K4FINS.COM

.....So we did!



BOARDS
Autumn/Winter 2012
UK
p47



BOARDS
Autumn/Winter 2012
UK
p79



EQ 032 FIRE BLADE III

CHOCO FIN CATALOG PAGE

スラロームフィンの定番となったFIREBLADE
なぜそれほど人気と信頼が得られるのか？



■ファイアーブレードの人気理由は、ノーズを低く構えたボードの、ボトム全面を浮き上がらせる特性にある。ボトムが均一に浮き上がるイーブンリフト系の板なら、さらにリフトが促進

される。テイルにステップがあるようなノーズリフト系の板なら、ノーズの高さをそのままにテイルのリフトが促進され、またアンダーでの初速も高まり、オーバーでの板の挙動も最小限に抑えやすくなる。

つまりファイアーブレードを使うだけで、どのボードも速く使いやすくなるということだ。

営業トークではない。信頼に足る理由と実績がむすびついているからこそ、このフィンの人気は高い。

■最新モデルはフォイルが薄く、より高速型になった。

薄さはトルクを減少させ、フィンから足へと伝わるパワーを抑えやすくなるので、そのぶんオーバーパワーで板がヒールしすぎたり、チョップでノーズが弾かれるという挙動をコントロールしやすくなった。

そこに薄さによるリアルスピードが重なって、最高速は今まで以上に伸びる。

■なぜカーボンではなく、G10か？単純に素材だけで性能が決まるほど、フィンは簡単なものではない。薄さ、フォイル、アウトラインなど、総合的なデザインと素材的な特性がトータルパッケージにされたときに、その性能が決まるものだ。

素材的に、カーボンよりもG10の方がソフトで、そしてファイアーブレードは、G10であればこそパフォーマンスを発揮する。チョッピーな海面での操作性も、オーバーでのダメージの抑えやすさも、すべてG10ならではのもののだ。

それにG10は懐にも優しい。カーボンフィン1枚の値段でサイズ違いを2枚買える。ちなみにそれでもカーボンが好きな人には、BLACK PEARLが新しくラインナップに加わっている。

EQ 033 K4 FINS

K4 FINS CATALOG PAGE

「サーフィンライクな動きを」と開発された
プラスチックフィンがG10を凌ぐ？



■スティープ・ソープ。Sail No. K4。イギリスのウィンドサーファーである彼がこのブランドを開いた。

「もっとサーフィンライクなマニュverを届くために、よりフレキシブルでグリップーなフィンを」と。

素材に選んだのは特殊プラスチックである。それを金型に流し込んで成形する。フィンのフォイルやアウトラインなど、デザインを正確に具現化できるのはもちろん、素材の特性からその硬度、あるいはフレキシビリティを幅広くコントロールすることもできる。

それはつまり、コンディションやレベルに応じたフィンができるということ。G10の半額かそれ以下の価格で、G10の性能を凌ぐようなフィンを市場に供給できるということだ。

もちろんこれは開発者の言葉である。そんなにコストパフォーマンスの高いフィンなどできるかと疑る人も多いだろう。だがここにひとつの真実がある。

■昨年一月のことだ。来日したグラハム・エイジー (USA-1) は、K4のクアドフィンをセットしたウェーブボードで那珂崎の海に出た。そして少しオン

ショアがかった強風が吹きすさぶジャンクな海面で、誰よりサーフィンライクなマニュverを置いてみせた。その深く鋭角なトラックスは、まさしく世界レベルのそれだった。

グラハムはプロモーションのためにそのフィンを使ったわけではない。彼は常時K4フィンを愛用している。命懸けで臨むしかないあのジョーズの大波にチャージする時もある。

この事実がすべてを語っているだろう。これ以上にK4の信頼性と性能をアピールする言葉は僕には持たない。

Graham Eager USA-1 11/12 Tokyo Salomon



2011年1月、グラハム・エイジー(USA-1)が、そのレールのボトムターンから鋭角にリフトし、K4のクアドフィンを、このオンショアで思い通りの動きを支え、サボークしている。

とにかく使ってみて欲しい。そうすればまずグリップ力の強さがわかる。途中でフィンが過度にしなり粘るから逃げにくい。フィンそれ自体が水に馴染んだ状態をキープするから、乗り手にライディングに集中できる。もちろんそれは上達につながる。

「ウィンドのフィンは高い」という言葉に風穴を明ける。それがK4フィンだと僕は思う。

—— 小椋祥司 (有限会社レジェンド)



HI WIND
323 April 2012
Japan
p100



LEVI: 'EEN ECHT GOED BOARD KUN JE VAREN MET ALLE SOORTEN SET-UPS, MAAR ALS EEN BOARD ZELF NIET GOED IS MAAKT HET GEEN DONDER UIT HOEVEEL VINNEN ERONDER ZITTEN'



de multifins weer zeer geschikt voor. Het hangt er gewoon vanaf wat je zoekt in je golfrijden.
Mark: 'Ik heb quads nooit echt goed gevonden, dus misschien moet je mij deze vraag niet stellen. Ik vond ze langzaam, ze maken geen vloeiende bottomturn, ik was altijd aan het klooiën met de vinnen, ze deden altijd iets vreemds op het verkeerde moment. Maar goed, ze werken goed voor sommige mensen, de twizzer is ook een goede set-up, super snel, zeer los. Ik voer twee jaar op een twizzer en ik vond het te gek. Ik gebruikte een thruster tijdens de opnames van The Windsurfing Movie 1 en 2 en deed een aantal zieke dingen. Daarna sprong ik terug op mijn singlefin en realiseerde me dat de thruster een boel extra weerstand creëerde ten opzichte van de singlefin. Bedenk je wel, het is niet de set-up van de vinnen waar ik me over opwind, het is de industrie die de consument slecht informeert en iedereen een quad aansmeert. Wat moet je in hemelsnaam met een 105 liter quad??

Hoe is de shape van de nieuwe singlefin boardjes?

Graham: 'De shape van de nieuwste singles is heel erg vergelijkbaar met die van de quads, al zijn ze meestal net wat langer en smaller.'
Keith: 'We hebben veel van de aspecten van multifins kunnen integreren in de nieuwe singlefin. De boards zijn inderdaad nog steeds wat langer en iets minder breed, maar de rockerlijnen en contouren op de bodem komen veelal overeen met de moderne shapes. Door de grotere centrale vin planeren ze ook nog wat sneller aan. Hardig als je door de golven moet komen.'
Kevin: 'Mijn singlefin heeft een quad-achtige outline, een wat snellere rocker en ongeveer dezelfde railshape. Het is eigenlijk een newskool benadering van de oldskool designs.'
Levi: 'Ik denk dat ik mensen wat zand in de ogen gestrooid heb door te varen met een board met vijf vinboxen haha. Ik reed elke dag met een andere set-up, dat is de enige manier om uit te vinden hoe het precies werkt. Je moet hetzelfde board varen



MOTION
Issue 3 2012
Holland
p26

en alle verschillende settings proberen, dan begin je pas echt het verschil te merken. Het laat zien dat de shape van het board belangrijker is dan de vinnen. Een echt goed board kun je varen met alle soorten set-ups, of het nou single of quad is. Maar dit werkt alleen bij een goed board! Windsurfers over de hele wereld raakten helemaal lyrisch over quads alsof dat de nieuwe weg was, maar als het board zelf niet goed is maakt het geen donder uit hoeveel vinnen eronder zitten.'

Marcello, Keith, Kauli, jullie gebruiken geen singlefin, waarom niet?

Marcello: 'Ik heb een aantal singles geprobeerd vorig jaar, maar ik goef toch nog steeds de voorkeur aan mijn quad. Ik vind ze gewoon comfortabeler en ze passen beter bij mijn vaartijl.'

Kauli: 'Ik vind mijn quadshapes nog steeds te gek en zie mezelf niet terugkeren naar de singlefin. Ik wil de golven echt rijden zoals een golfsurfer dat doet. Turns aan elkaar linken, een floatertje, altijd

in het kritieke deel van de golf zitten... De golf dicteert hoe ik hem afrijd, voor mij werken quads het beste. Ik gebruik mijn quads tegenwoordig zelfs voor onshore.'

Keith: 'Singlefins werken goed als het echt hard waait en er grote golven zijn of het echt choppy is, maar voor mij zijn quads nog steeds de echte allrounders.'

Even een kort rondje: welk board neem je voor welke omstandigheden?

Robby: 'Ik gebruik hetzelfde board voor alle omstandigheden: mijn 80 liter Wave productieboard. Soms haal ik de thrustersvinnen eruit en ga ik voor een grotere centrale vin om te jumpen. De enige keer dat ik van board wissel is als ik Jaws vaar, daarvoor gebruik ik een custom singlefin gun.'

Graham: 'Als het groot is en ik wil down-the-line harde turns maken, kies ik zeker voor mijn single. Maar voor tricks als taKa's is de multifin te gek, dan over het algemeen ga ik voor mijn thruster set-up.'



De bijtende rail van Levi's singlefin. Graham benut de manoeuvreerbaarheid van de thruster set-up.

Links: Meestershaper Keith aan het werk. Graham one handed.



Motion 2012 #3 / 27



MOTION
Issue 3 2012
Holland
p27


mixd



Kauli gebruikt zijn quads altijd en overal. Krachtige aerial van Angulo.

Rechts: Voor Kevin gaat er niks boven de singlefin.



MARK: 'VAN ALLE SET-UPS DIE ER ZIJN, IS DE SINGLEFIN DE ENIGE DIE DOET WAT DE ANDERE OOK DOEN, EN MEER'

boven de singlefin. Zo simpel is het.'

Mark: 'Singlefins zullen altijd blijven, want je kan op ze rekenen, ze doen het gewoon altijd. Hoe doet die quad van je het bij lichte onshore wind in Nederland? Niet lijkt me, want in zulke omstandigheden werken ze voor geen meter'

Robby en Mark, jullie lopen al een tijdje mee. Wat vinden jullie: is dit überhaupt een thema of moeten we gewoon lekker gaan varen?

Robby: 'De evolutie van materiaal en het opnieuw uitvinden van dingen die vroeger gedaan of gebruikt werden door andere riders is altijd goed. Het houdt de sport fris. Al lijkt het er soms op dat merken een stapje terug zetten om zo iets 'nieuws' te verkopen.

Ik ben daar zelf wat traditioneler in, ik blijf liever bij designs waarvan ik weet dat ze werken over een zo ruim mogelijke range omstandigheden. Weet je, er zijn goede quads en verschrikkelijke quads. Maar hetzelfde geldt voor thrusters en singlefins. Een board is meer dan een verzameling vinnen.'

Mark: 'Er zijn enorm goede surfers die op quads varen. Maar ik durf wel te stellen dat elke gast die op een quad vaart harder zou rippen met een singlefin, dat is ook de reden dat je Levi en andere riders terug ziet gaan. Mensen kopen quads omdat ze vertikaal willen gaan als Keith Tibbatt. Ze kopen die quad en gaan ze vertikaal als Keith? Nee. Keith kan vertikaal gaan op een deur. Waarom? Omdat hij een omwils goede windsurfer is.'



Graham

30 // Singlefin (r)evolution



MOTION
Issue 3 2012
Holland
p30


mixd



Bijna 4,5 miljoen airmiles achter mijn naam met trips over de hele wereld, maar nog nooit was ik in Canada. Niet dat ik er niet heen wilde; het stond al lang op mijn lijstje, maar telkens kwam het er niet van. De PWA world tour, reisjes naar meer voor de hand liggende exotische windsurflocaties... er was altijd wel een ander reisdoel dat zich aandiende. Tot nu. Met het Pistol River evenement van de American Wave Tour achter de rug was het tijd om op zoek te gaan naar wind en golven in The Great Northwest.

26 // O Canada



MOTION
Issue 5 2012
Holland
p26



Het meest voor de handliggende stukje Canada om aan onze wensen te voldoen was Vancouver Island. Dit dik 2000 vierkante kilometer grote eiland (454 km lang, 100 km breed) is het grootste eiland aan de westkust van Noord-Amerika, en ligt vlak voor de kust van het vasteland van de provincie Brits-Columbia in Canada en - handig voor als we heimwee zouden krijgen - de Amerikaanse deelstaat Washington. Op het eiland wonen ongeveer 750.000 mensen, aangevuld met wat zwarte beren, poema's en wolven. Kortom: avontuur!

Het idee lag er, het eerste puntje op de lijst was nu het samenstellen van een goede travel crew. Graham Ezzy was de eerste die de trip zag zitten, daarna volgden Ruben Lesumers, een goede vriend van me uit Californië, de uit Kansas afkomstige Russell Faurot die ik ken van Maui en natuurlijk ik zelf. Met Brian Caserio als vaste fotograaf en Johannes Neumann als onze onbevreesde waterfotograaf was de crew compleet en vanuit het zuiden van Oregon trokken we noordwaarts richting het nieuwe

beloofde land. Onze eerste stop was Cape Sebastian en hoewel we nog maar amper op weg waren begon de actie gelijk. Als je op een nieuwe spot vaart is er altijd een soort learning curve. Je checkt de omstandigheden, kijkt hoe ver je het kan pushen, wanneer je down-the-line moet, hoe de stroming is... Of het aan zijn helm lag of niet, voor Graham was de curve meer een rechte lijn omhoog. Ondanks dat er niemand anders uit was, ripte hij de voor hem onbekende de golven alsof hij er dagelijks voer, waardoor wij ook gepusht werden het achterste van onze tong te laten zien. Het was niet echt groot of heftig en ik pakte wat lekkere golven. Het enige wat me nog enigszins deed inhouden was de ongelooflijke kou; bij elke wipe-out kreeg je gratis brainfreeze en rillingen over je rug. Het zorgde ervoor dat we nog meer dan normaal onze moves wilden staan.

De spot was epic voor down-the-line golfrijden en het maken van mooie kleine snacks. Ik was een beetje underpowered op mijn 4,2 maar kon toch wat dikke lippen schoppen. Ook Ruben was lekker bezig, je kon duidelijk zien dat het

O Canada!

*Our home and native land!
True patriot love in all thy sons command.
With glowing hearts we see thee rise,
The True North strong and free!
From far and wide,*

*O Canada, we stand on guard for thee.
God keep our land glorious and free!
O Canada, we stand on guard for thee.
O Canada, we stand on guard for thee.*

Motion 2012 #5 // 27



MOTION
Issue 5 2012
Holland
p27


mixd

EDITO



Maui, c'est le voyage d'une vie. On a beau y être allé plusieurs fois, à chaque nouveau départ, l'excitation est à son comble au moment où l'on boucle sa valise. Je me rappelle lorsque j'étais plus jeune et encore étudiant, je passais mon temps la tête dans les revues à scruter chacune des images provenant d'Hawaii (au lieu de réviser mes verbes irréguliers anglais, ce qui me vaut de belles lacunes aujourd'hui). Tous ceux que je connais qui ont eu la chance de partir là-bas sont revenus avec un bronzage et une banane qui en dit long. Aujourd'hui, on entend souvent qu'il y en a marre de Maui, qu'on parle trop de Maui... C'est vrai (ou pas). Ne nous le cachons pas, c'est une réalité. Mais pourquoi ? Maui est tout simplement un endroit magique, où l'on peut naviguer en planche comme en surf, en SUP ou en kite (mais pas trop en kite non plus), en short et toute l'année. Deux fois par an, le milieu se retrouve entre Ho'okipa et Kanaha pour mettre au point les jouets que nous aurons dans les mains ou sous les pieds l'année suivante. Maui est un vrai labora-

toire du windsurf. C'est un studio de création gigantesque. Tu veux faire du freestyle, non, du slalom, tu as une préférence pour la vague... Ici, en moins de trente minutes, tout est possible. J'entends déjà certains dire : « Ouais, mais chez moi c'est pareil... » ou alors : « Tu as vu le prix du billet ? C'est trop cher... » Au premier, je répondrais : « Cool, tu as de la chance. Chez toi, c'est peut-être le nouvel Hawaii. » Au second : « C'est vrai que Maui coûte cher, que Maui n'est malheureusement pas à la portée de tout le monde. » C'est pour ça que nous avons décidé de vous proposer un numéro spécial ce mois-ci. Un gros dossier sur cette destination qui fait toujours rêver vous permettra de partager notre expérience hawaïenne 2012 à travers des rencontres, des tests, des sessions sur l'eau comme sous l'eau (comme photographie). J'espère que ce numéro vous fera voyager, rêver comme ceux qui me faisaient oublier mes cours d'histoire ou d'allemand lors de mes années collège.

Julian Schlosser



PLANCHE MAG
347 May 2012
France
p9

Ezzy Sails Company



HISTORIQUE

La marque a été créée en 1983 à Maui par David Ezzy. À partir de 1985, David devient le designer en charge des gammes vague chez North Sails, puis plus tard de toutes les gammes de voiles jusqu'au modèle de course. C'est l'époque des célèbres Zeta. L'aventure va se poursuivre jusqu'en 1992. David Ezzy retrouve alors sa marque et monte sa propre usine au Sri Lanka.

LA VISITE

À moins de dix minutes d'Ho'okipa, David Ezzy habite dans une petite rue tranquille, propriétaire de plusieurs bâtiments construits sur un superbe terrain verdoyant près d'un bois. David me reçoit dans un grand bureau, accompagné de son fils Graham. À 22 ans, ce dernier est un jeune diplômé de Princeton, l'une des plus prestigieuses universités des États-Unis, en économie-finance et en lettres. Il bénéficie désormais de plus de temps pour aider son père sur la partie marketing et la recherche-

développement : l'un des tous meilleurs à Ho'okipa ! Ce qui me frappe, c'est la passion qui anime David Ezzy pour son travail, après trente ans de design. Il suffit d'observer attentivement la construction et la finition de ses voiles pour se rendre compte à quel point l'homme est pointilleux. Il m'explique combien le coût des matières premières a augmenté ces dernières années sur les voiles et la difficulté à maintenir des prix stables dans les shops. Il me montre la qualité des nouveaux films tramés ultrafins par rapport à un monofil Xply classique. Au-delà de la perte de poids obtenue, les espaces réduits entre les fils de polyester du tramé ultrafin résistent mieux au déchirement qu'un mo-

nofilm aux trames plus espacées, ce que David me prouve en les découpant aux ciseaux. Ensuite, il froisse dans la main les deux matériaux : le plus fin et le plus souple est alors moins marqué que le Xply. Il me parle enfin de meilleure résistance aux UV pour le matériau le plus fin. Le problème, c'est que cela coûte plus cher !

David m'entraîne ensuite découvrir son loft, dans lequel il dessinait jadis les voiles à la main. Aujourd'hui, les prototypes de voiles sont fabriqués dans sa propre usine au Sri Lanka, où il se rend systématiquement. Et David insiste sur le fait que « toutes les voiles qui sortent de la production sont grées », ce qui est unique.

Il me déroule un prototype de sa future voile de vague à quatre lattes. Nous parlons également des prototypes de voile à trois lattes que Graham teste à Ho'okipa. Ce dernier nous explique qu'il teste les voiles à quatre lattes depuis trois ans maintenant, mais qu'il souhaite les commercialiser uniquement s'il obtient le degré de stabilité d'une voile à cinq lattes. « Nous y sommes parvenus en novembre dernier en gardant le même outline que la cinq lattes », me lance-t-il. Concernant la voile à trois lattes, elle présente selon lui à la fois une incroyable maniabilité et une légèreté. Mais elle devient moins fun quand le vent est instable, car le shape bouge. « Nous continuerons de tester ce concept de voile en 4,2 et 4,7 m² », conclut-il.

David Ezzy / Âge : 54 ans / Designer depuis : 1983 / Designer pour Ezzy Sails depuis : toujours / Nombre de voiles de production dessinées par an : 44 / Nombre de prototypes conçus par an : une à deux voiles par semaine / Quelles sont les trois personnes les plus investies dans les tests ? Graham Ezzy, Kevin Pritchard, David Ezzy / Voile favorite : une 4,5 m² de vague

Goya Sails Company

HISTORIQUE

Née en 2004 sur l'île de Maui sous l'impulsion de Francisco Goya et de son frère Lalo, Goya Sails a vraiment pris son envol en 2008 avec l'arrivée du designer Jason Diffin, parti de chez Simmer. En parallèle, l'arrivée de Levi Siver et Keith Teboul aux côtés de Francisco a renforcé l'image de la marque et la facilité de développement des produits. Aujourd'hui, une troisième page s'ouvre avec l'arrivée récente dans le team de deux diamants bruts, Brawzinho et Bernd Rowdiger.

LA VISITE

Le loft Goya Sails est situé dans les locaux de Ocean4Hawaii (à la Cannery), là où sont fabriqués les prototypes Quatro et Goya par Keith Teboul et où sont dessinés les ailerons MFC. C'est à la fois un magasin, un centre de tests et un formidable laboratoire de R&D ouvert au public. Un endroit où l'on peut venir discuter avec le designer avant d'acheter sa voile. Il y a de la musique, des écrans géants de windsurf, un table-foot et un office de stats du windsurf tous les jours.

Jason Diffin nous accueille dans son loft d'une trentaine de mètres carrés. L'endroit ressemble à un loft de studio avec l'aspect d'un bureau du gén. Diffin, il a été le premier à introduire les ailerons MFC dans les voiles de compétition, dans les voiles de vague pour stabiliser le creux des profits.

Tout à l'écoute des autres, il explique son travail, son développement, son travail aux côtés de l'intermittent. Il est l'un des designers les plus accessibles et les affables parmi



PLANCHE MAG
347 May 2012
France
p49



THIS ADVERT APPEARS
IN:

SURF MAGAZINE
Issue 3 2012
Holland
p82-83

WINDSPORT
132 Early Summer 2012
USA
p82-83



LES NOUVEAUX BIJOUX ARRIVENT DANS LES SHOPS !

Les années passent et, dans le windsurf, l'été reste synonyme de lancement des nouveautés matos, même si certaines marques ont choisi de ne plus renouveler l'ensemble de leurs gammes chaque année. Alors, quoi de neuf dans les shops cet été ? Nous vous avons concocté un tour d'horizon des derniers petits bijoux.



Graham Ezzy en goyler avec la Panther Elite.

Klaus Vogel dans les airs avec sa Fanatic Freewave et sa Simmer Blacktip 2013.



EZZY PANTHER ELITE

Après plusieurs années de tests et de développement, David Ezzy a donc enfin franchi le cap des voiles de vagues à quatre lattes. La marque annonce avoir attendu d'obtenir une voile meilleure à tous points de vue que la Panther existante avant de se lancer. C'est donc une voile super légère mais à la fois super stable et facile à naviguer qui est annoncée par Ezzy. Pour obtenir ce résultat, un travail important aurait été consenti sur le haut de la voile afin de garantir une bonne tenue de chute aussi bien en termes de twist que de vibrations. Enfin, comme toujours, une attention particulière a été portée sur le choix des matériaux avec l'utilisation de Technora et de monofilament spectra.

Ezzy Panther Elite : 3.7 / 4.2 / 4.5 / 4.7 / 5.0 / 5.3 / 5.7



WIND
368 August 2012
France
p24

PEER PRESSURE

No one landed Takas and Goiters on last year's AWT tour more consistently than Graham Ezzy. Let's see if he can similarly master a few questions from his peers.

GRAHAM EZZY ANSWERS QUESTIONS FROM 12 FELLOW PROS

PHOTO BY BENJAMIN THOUARD

Sam Bittner: What's your favorite part about the AWT?

By far, the frequent flyer points! Going to all five stops from my home in Maui gains somewhere around 25,000 miles. To qualify for the highest tier, I need 100,000 miles in a calendar year, so the AWT gets me a quarter of the way there. Sick! Compare that to going to Europe, which nets around 17,000 miles, and I'm ahead by 8,000 miles.

Micha Buzianis: How are things going now that you have a college education?

I have more friends... But, actually, my time at Princeton was quite a formative experience. Through the people and the classes, I now have a clearer understanding of what I want to do with myself: writing and art.

Francisco Goya: What motivates you?

Passion and beauty. I love art and windsurfing, and my life is dedicated to furthering both. But also beauty. Until recently, I put more emphasis on cleverness than beauty (as is the trend in art at the moment), but now I think beauty is everything. What is beauty? I don't know. I go in search of it.

Matt Prichard: When will you design your own line of Ezzy sails?

I'm starting to become more involved with testing and development. It's pretty fun, but I'm not at all ready to design a sail. At some point in the future? Maybe... but not the near future.

Tyson Poon: I saw some shots of you sailing a three-batten sail. Will it be a reality soon?

[Laughs] The three-batten sail started as a joke aimed at the industry: "If you don't like it, we'll send you the fourth batten free." But in all seriousness, it was an experiment. We've been working on the four-batten sails for about three years, and we decided that we weren't going to release a sail that compromised stability. Finally, we have a four-batten wavesail that is both more stable and more maneuverable than the five-batten. I'm proud to have been a part of the project. Late summer, the final product will hit the shops. Best wavesail ever? Maybe.

Bryan Metcalf-Perez: Do you have any plans to eventually take over as the head designer for Ezzy?

What's wrong with our heads? You don't like curly hair? In a way, my dad designed my head, but he spends most of his time designing sails.



Graham Ezzy
K. Prichard photo

As for my taking over, the future is unclear. I enjoy the sailing, testing and business, but have not yet immersed myself in sail design. I like a lot of different things—I'm writing a book and working on my windsurfing. Also, I'm working to produce a windsurfing film with Umi Pictures.

Andre Paszkowski: If you were to write a book, what genre would it be?

I'm trying to write my first book! At the moment, it's a collection of poems, short stories and essays. Most of them center around the sea and my experiences traveling around the world as a windsurfer. Tentative title: Sailor's Almanac. I'm also working on a few films. I think very visually, so screenplays are fun for me. However, the only experience I have with the medium is as a passive film-goer, so the writing scares me.

Bernad Ruediger: That Double Taka you landed was nuts! Is a triple possible? What moves are you thinking of now?

I can't tell you, you'll start pulling them before I do! The Triple Taka is probably possible but would be more freestyle than waveriding because the last rotation would be far from the lip. I'm trying to get more consistent at the basics: Takas, Goiters and 360s; and I want to start nailing Josh Angulo's Angover and my

variation, the Hangover. But at the rate you're improving, I should be asking you, what moves are you thinking of now?

Walt Poon: What do you think the role of a professional windsurfer such as yourself should be in order to promote windsurfing in the U.S.?

The same thing every American windsurfer should be doing: teach people. If every windsurfer taught just one other person to windsurf, our population would double. Yeah, I hate the crowds at Ho'okipa, but I'm more interested in growing the sport. Also, we need to remember that windsurfing is its own sport. The comparisons to surfing, kiting or SUPing need to stop. Windsurfing is just windsurfing.

Wyatt Miller: You have traveled all over the world. Where is the best windy spot to find chicks and parties?

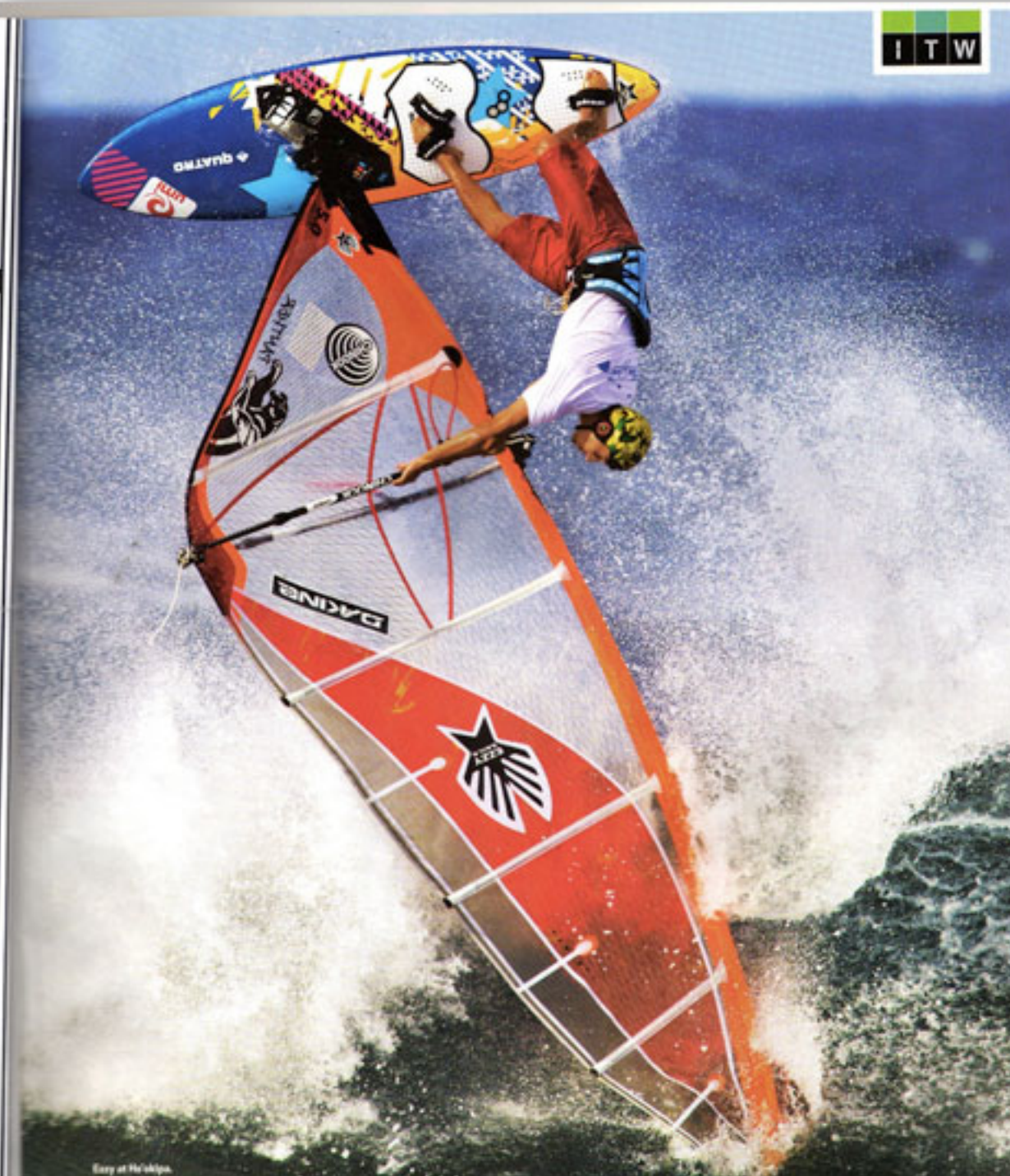
Windy spot to find girls? The two don't exist together! People, in general, do not like the wind. Tarifa blames its suicide rate (the highest in Europe) on the strong winds. Guincho, Portugal lacks part of your requirements—girls and parties—but it is my favorite spot to hang out and sail. The scenery is striking, with white sand, black cliffs and abandoned castles.

Keith Tebow: What do you think about when you are setting up to ride an eight-foot wave?

"Hit the lip, you pussy!" That's what I think to myself. It's funny: in order to sail really well, I need to be in a very aggressive mood. More helpful to aspiring waveriders: I also look at the bottom of the wave to find a smooth section for my bottom turn. The bottom turn is the key to unlocking good moves off the top. And the bottom of the waves tells you more about how the wave will break than the top.

Robby Swift: It has been too long since we have had a U.S. sailor at the top of the PWA wave rankings. Will you give it a go?

No PWA for me this year. Having a top U.S. rider would bring some needed U.S. attention... but that rider is not I. In onshore, port-tack, jumping, which is what the tour is, I don't stand a chance against Ricardo, Victor, Musso, etcetera. And none of them stand a chance against "The Kid" Koster. So for me to be competitive, I would have to move to the Canary Islands and put in a year or two of heavy training in conditions that I do not actually enjoy sailing in. If I'm going to sail in waves, I want them to be good.



Ezzy at Ho'okipa.

GRAHAM EZZY LISTS SEVEN MEMORABLE CAREER HIGHLIGHTS

1. Winning in Cabo Verde with the Taka. Everyone said the wave was too fast, the best part was showing that it was possible.
2. Back Looping off the lip at Jaws. I don't think anyone has ever done it before; in fact, only a handful of people have hit the lip there.
3. Working with Umi Pictures. Producing and writing with such talented people to make windsurfing art is a dream come true.
4. Winning the AWT event in Baja. San Carlos offers pure waveriding and it was a grueling week-long competition. Winning felt great.
5. Pulling the first no-hand Push Loop. I was 15, and I felt like I left a small imprint on the sport by adding something of my own.
6. Developing the down-the-line Taka. I took a rarely made move and found my own way to land it consistently—now everyone does it!
7. Working with my dad. I am proud to have just last year started working with my father on sail development.



WINDSPORT
132 Early Summer 2012
USA
p20-21

forecast

INTO THE UNKNOWN

"I love windsurfing alone. Not only alone from contests and crowds, but also from the familiar, as was the case the evening after the Oregon AWT event. At Cape Sebastian, I didn't know what sail to rig, but I grabbed a 4.2 because of the streaming sand over the dunes. Without anybody on the water, I wondered: 'Is it mast-high? Are rocks sticking up underwater? Is it shallow? Where should I ride?' The best part of all was I was not fully alone. I shared the waves with three close friends: Kevin Pritchard, Ross Faurel and Ruben Lemmens. None of us had sailed the break before, so we became cartographers mapping new lips to hit and walls to ride. And is that not what 'sailing' is? Losing one's self in the process of discovery, be it of new continents, the ocean or the self." —Graham Ezzy



10 windsport



Graham Ezzy hits a hot lip at Cape Sebastian. Johannes Neumann/Mass Hard Productions photo

windsport 11



WINDSPORT
133 Late Summer 2012
USA
p10-11


mixd

PACIFIC NW

Kevin sucking into a stalled forward on the road north.



Ezzy airs another Oregon section.

Graham Ezzy pulled no punches against the powerful Pacific peeters.



Throw in Graham shredding it up, and the bar was raised very quickly too. But despite all of that, I sloshed into some nice rides. It wasn't too big or intimidating - but damn was it cold. After every wipe-out, the ocean sent you a huge ice cream headache and shivers down your spine. That definitely upped the motivation for making all of your moves.

Cape Sebastian was epic for down-the-line sailing and nice little smacks. I was a bit underpowered on my 4.2 but bust a few lips open. Ruben was pushing his limits and going for big hits alongside the boys and making the conditions look easier than they really were. Graham was by far the standout, nailing a huge Goiter right in my face. I wanted to answer back, but I had nothing for him. Just a couple of old-skool one-handed tweaks and off-the-lips. I needed to step it up, but with the sun setting and the wind moderating, it wasn't happening.

As the booze died, our lightweight buddy Russ took to the stage, going for jumps and flips to make the most of a fun time in the water.

The sun sank and with everyone very tired, but stoked, it was time to hit the mad northwards.

OH CANADA

We made it across border control to Canada, onto a boat to Vancouver Island and up into the mountains to camp. We'd managed to steal an unused keg of beer from the event to take on our trip. What could possibly go wrong? As we climbed higher, the beauty of the landscape shone through. Amazing trees surrounded our secret little site with trails and cool little hikes all around us too. We set up our encampment and tried to get a fire started in the rainforest. Good luck with that one! However, a group of windsurfers finally found something useful about kiteboarding - the pump. Used as a pair of bellows, we kept our feeble fire burning throughout the evening. As the beer flowed, so did the tales, getting more and more entertaining with stories old and new. I recounted the legend of a trip to Tahiti with Jason Prior, where we

saved some pearl divers from dying in the mast high surf. It was a fun night.

Then our party grew. A group of people approached our outpost and we were like "Oh boy here we go - some Red Necks are gonna to kill us." Luckily, it was just a group of drunken teenagers on summer holiday. In Canada the age limit for drinking is 18. Not that I knew that they were 18, but they looked close enough. But we had been holding up the keg for a while, so it was all in good spirits. About 20 miles down a logging road is a great place for any first time drinkers. I can't imagine what they thought: "There we are in the middle of nowhere and we find some old dudes, drinking around the weakest fire I have ever seen - with a keg of beer!" We invited them to join us and they brought gifts in return in the form of dry wood pallets. We went from weak green forest wood to a blazing fire. They went from getting some guys to buy them a 6-pack to all the beer they could possibly drink.

"After every wipe-out, the ocean sent you a huge ice cream headache and shivers down your spine"

What a trade! I definitely heard some puking going on once I was safely inside my tent.

PERSPECTIVE

I had no grasp at all about how big Canada was, let alone the size of Vancouver Island. I have been living on Maui for quite some time and when I think of island, I think of a place that is small with everywhere easy to access. I mean how long can it take to get around an island? After I was told that it would take about 15 hours to circumnavigate I had to scratch my head and come up with a new solution. We'd already been in the car and on the boat for some 15 hours. We couldn't sit any longer. We were also minus some of our traveling buddies now as Graham, Ruben and Russ took-off for safer ground. From this point on it was just the News and myself left.

WWW.WINDSURF.CO.UK 33



WINDSURF
318 August 2012
UK
p32-33


mixd